

Ianuarie 2018

Această fișă nu este obligatorie pentru Curte și nu este exhaustivă

SECRETUL PROFESIONAL AL AVOCATULUI

"Articolul 8 [al Convenției Europene a Drepturilor Omului]¹ protejează confidențialitatea tuturor "corespondențelor" dintre indivizi, conferind o protecție sporită comunicărilor dintre avocați și clienții lor. Acest lucru este justificat de faptul că avocații au un rol fundamental într-o societate democratică, aceea de a apăra părțile în litigiu. Cu toate acestea, avocații nu pot îndeplini această sarcină esențială dacă nu sunt în măsură să garanteze celor pe care îi apără că schimburile lor de informații vor rămâne confidențiale. Este în joc relația de încredere dintre avocat și client, esențială pentru realizarea misiunii avocatului. Indirect, dar în mod necesar dependent de aceasta, este dreptul fiecăruia la un proces echitabil, inclusiv dreptul persoanelor acuzate de a nu se incrimina.

Această protecție suplimentară conferită de articolul 8 în ce privește confidențialitatea relațiilor dintre avocat și client și motivele pe care se întemeiază determină Curtea Europeană a Drepturilor Omului să considere că secretul profesional, care impune anumite obligații avocaților, este protejat în mod specific de acest articol. "(Michaud împotriva Franței, [hotărârea](#) din 6 decembrie 2012, §§ 118-119).

Consultarea extraselor bancare în cadrul procedurilor penale

[Brito Ferrinho Bexiga Villa-Nova vs. Portugalia](#)

1 Decembrie 2015

În acest caz, reclamanta s-a plâns că extrasele sale de cont bancar au fost consultate în cadrul unei proceduri penale intentate împotriva ei pentru fraudă fiscală. Ea a susținut că a avut loc o încălcare a secretului profesional, la care obligă profesia de avocat.

¹ Articolul 8 " Dreptul la respectarea vieții private și de familie" din [Convenția Europeană a Drepturilor Omului](#)

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

Având în vedere lipsa garanțiilor procedurale și a unui control juridic eficient pentru contestarea măsurii litigioase, Curtea a considerat că, în speță, autoritățile portugheze nu au reușit să asigure un echilibru just între cerințele de interes general și cerințele protecției dreptului reclamantului la respectul vieții private. În consecință, aceasta a considerat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției. Curtea a constatat, în special, că examinarea extraselor de cont bancar ale reclamantei a reprezentat o ingerință în dreptul său la respectarea confidențialității profesionale, care intră în sfera de aplicare a vieții private. De asemenea, aceasta a subliniat că procedura care a vizat ridicarea secretului profesional fusese efectuată fără participarea reclamantei, care nu a putut în nici un moment să își prezinte argumentele. În plus, și contrar cerințelor dreptului intern, nu a fost solicitat un aviz din partea Asociației avocaților în cadrul acestei proceduri. Curtea a constatat, de asemenea, că cerința unui control eficient, prevăzută la articolul 8 din Convenție, nu a fost îndeplinită.

Interceptarea comunicațiilor, a telefonului și supravegherea secretă

Interceptarea schimbului de mesaje între avocat și client

Cauza pendinte

[Ordinul avocaților din Brest și Laurent vs. Franța \(cererea nr. 28798/13\)](#)

Cererea a fost comunicată Guvernului Franței la 26 august 2015

Această cauză se referă la un schimb de note între reclamantul avocat și clienții săi, care se aflau sub escorta poliției, în timp ce așteptau rezultatul deliberărilor în cazul lor. Solicitantul a înmănat note către toți clienții săi, pe care șeful echipei de escortă le-a interceptat și le-a citit înainte de a le da acestora înapoi. Reclamantul se plânge de încălcarea dreptului său la corespondență cu clienții săi.

[Curtea notifică cererea adresată Guvernului francez și părților în temeiul articolului 8 \(dreptul la respectarea corespondenței\) al Convenției.](#)

Monitorizarea liniilor telefonice ale unei firme de avocatură

[Kopp contra Suediei](#)

25 Martie 1998

Această cauză a vizat monitorizarea liniilor telefonice ale societății de avocatură a reclamantului, la ordinul procurorului public federal, în cadrul unor proceduri penale în care avocatul era terț.

Curtea a constatat o încălcare a articolului 8 al Convenției, întrucât legea elvețiană nu indica suficient de clar domeniul de aplicare și modul de exercitare a puterii discreționare a autorităților în materie. În consecință, aceasta a considerat că reclamantul, în calitate de avocat, nu se bucura de un nivel minim de protecție impus de statul de drept într-o societate democratică. Curtea a subliniat în special că, deși jurisprudența Curții federale elvețiene a stabilit principiul, care, de altfel este general admis, acest privilegiu profesional de drept

acoperă doar relația dintre un avocat și clienții săi. Legea nu explicitează clar cum, în ce condiții și de către cine trebuie făcută trierea între ceea ce este specific unui mandat al avocatului și altă activitatea a lui. În special, era surprinzător faptul că, în practică, această sarcină era încredințată unui angajat al departamentului juridic al Oficiului Poștal, care era membru al executivului, fără supravegherea din partea unui judecător independent, în special în această arie sensibilă a relațiilor confidențiale dintre un avocat și clienții săi, care se referă în mod direct la dreptul la apărare.

Pruteanu vs România

3 februarie 2015

Această cauză privește interceptarea convorbirilor telefonice ale unui avocat și imposibilitatea acestuia de a contesta legalitatea măsurii și de a solicita distrugerea înregistrărilor. Reclamantul s-a plâns de interferența cu dreptul său la respectarea vieții private și a corespondenței sale. Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, considerând că ingerința contestată a fost disproporționată față de scopul legitim urmărit, și anume acela de a stabili adevărul în cadrul procedurilor penale și, prin urmare, de a apăra ordinea publică și că, în consecință, reclamantul nu avusese un mijloc efectiv, așa cum cere de statul de drept, capabil să limiteze ingerințele la ceea ce este necesar într-o societate democratică. În special, Curtea a subliniat că interceptarea conversațiilor avocatului cu clientul său este, fără îndoială, o încălcare a secretului profesional, care stă la baza relației de încredere care există între aceste două persoane.

Versini-Campinchi și Crasnianski vs. Franța

16 iunie 2016

Reclamantii au fost un avocat și colegul său junior. La momentul evenimentelor, în timpul crizei BSE ("boala vacii nebune"), reprezentau interesele directorului general al unei companii suspectate de încălcarea embargoului privind importurile de carne de vită din Regatul Unit. Cazul viza utilizarea, drept dovadă în cadrul procedurii disciplinare împotriva celui de-al doilea reclamant, a procesului-verbal al unei conversații telefonice pe care a avut-o cu clientul său, care a arătat că reclamantul a divulgat informații care fac obiectul secretului profesional. Curtea a constatat că nu a existat nicio încălcare a articolului 8 din Convenție cu privire la al doilea reclamant, constatând că ingerința în cauză nu a fost disproporționată față de scopul legitim urmărit - și anume apărarea ordinii publice - și ar putea fi considerat necesar într-o societate democratică. Curtea a considerat, în special, că, întrucât transcrierea conversației dintre reclamant și clientul său se întemeie pe fapte de natură să conducă la prezumția că reclamantul a comis o infracțiune, și că instanțele naționale s-au asigurat că transcrierea nu a încălcat dreptul său la apărare al clientului. Faptul că acesta a fost avocatul acestuia din urmă nu a fost suficient pentru a constitui o încălcare a articolului 8 din Convenție în privința solicitantului.

Operațiuni de supraveghere secretă

Klass și alții vs. Germania

6 septembrie 1978

În acest caz, reclamantii, cinci avocați germani, s-au plâns, în special, de legislația din Germania, care permitea autorităților să le monitorizeze corespondența și comunicările telefonice, fără a obliga autoritățile să îi informeze ulterior cu privire la măsurile luate împotriva lor.

Curtea a considerat că nu a existat o încălcare a articolului 8 al Convenției, constatând că legiuitorul german avea justificare să considere că ingerința rezultată din legislația contestată exercită dreptul garantat de articolul 8 § 1, ca fiind necesar într-o societate democratică și este în interesul securității naționale și pentru prevenirea dezordinii sau a infracțiunilor (articolul 8 § 2). Curtea a observat, în special, că puterile de supraveghere secretă a cetățenilor, care caracterizează statul polițienesc, sunt tolerate de Convenție numai în măsura în care sunt strict necesare pentru protejarea instituțiilor democratice. Observând totuși că societățile democratice se află astăzi în pericol prin forme de spionaj extrem de sofisticate și de terorism, astfel încât statul trebuie să poată efectua supravegherea secretă a elementelor subversive care operează în cadrul acestuia, Curtea a considerat că existența unei anumite legislații care să acorde puteri de supraveghere secretă asupra poștei și telecomunicațiilor era, în condiții excepționale, necesară într-o societate democratică în interesul securității naționale și / sau pentru prevenirea dezordinii sau a infracțiunii .

Cauze pendinte

Centrum För Rättvisa vs. Suedia (aplicația nr. 35252/08)

Cerere comunicată Guvernului Suediei la 21 noiembrie 2011 și 14 octombrie 2014

Reclamantul, o societate de avocatură non-profit, de interes public, se plânde de practica statului suedez și de legislația privind măsurile de supraveghere secrete.

Curtea a notificat guvernului suedez cererea și a adresat părților întrebări în conformitate cu articolul 8 (dreptul la respectarea vieții private), 13 (dreptul la o cale de atac efectivă) și 34 (dreptul la cerere individuală) din Convenție.

Tretter și alții împotriva Austriei (nr 3599/10)

Cerere comunicată guvernului austriac la 6 mai 2013

Solicitanții, care includ avocați, se plâng de amendamentele formulate în Legea privind competențele poliției, care a intrat în vigoare în ianuarie 2008 și a extins atribuțiile autorităților de poliție să colecteze și să proceseze date cu caracter personal.

Curtea a notificat Guvernului austriac cererea și a adresat întrebări părților în conformitate cu articolul 8 (dreptul la respectarea vieții private și a corespondenței), 10 (libertatea de exprimare) și 34 (dreptul de petiție individuală) ale Convenției.

10 Organizații privind drepturile omului și alții împotriva Regatului Unit (nr. 24960/15)

Cerere comunicată Guvernului Regatului Unit la 24 noiembrie 2015

Solicitanții sunt zece organizații pentru drepturile omului care au contacte regulate cu avocați, atât la nivel național, cât și la nivel internațional. Informațiile conținute în ele comunicările acestora includ frecvent materiale sensibile și / sau confidențiale.

Cazul se referă la interceptările masive a comunicațiilor externe de către serviciile de informații britanice și la schimbul de informații astfel colectate între Regatul Unit și Statele Unite ale Americii.

În noiembrie 2015, Curtea a notificat cererea guvernului britanic și a pus [întrebări](#) părților în conformitate cu articolul 6 (dreptul la un proces echitabil), 8 (dreptul la respectarea vieții private și a corespondenței) 10 (libertatea de exprimare), 14 (interzicerea discriminării) și 34 (dreptul la cerere individuală) a Convenției.

La 7 noiembrie 2017, Curtea a organizat o [audiere](#) în cauză.

[**Association confraternelle de la presse judiciaire vs. Franța și 11 alte cereri \(nos. 49526/15, 49615/15, 49616/15, 49617/15, 49618/15, 49619/15, 49620/15, 49621/15, 55058/15, 55061/15, 59602/15 and 59621/15\)**](#)

Cererile comunicate guvernului francez la 26 aprilie 2017

Aceste cereri, care au fost depuse de avocați și jurnaliști, precum și de persoane juridice legate de aceste profesii, se referă la Legea franceză a informațiilor, din 24 iulie 2015.

Curtea a notificat cererile guvernului francez și a adresat întrebări părților în temeiul articolului 8 (dreptul la respectarea vieții private și a corespondenței), 10 (libertatea de exprimare) și 13 (dreptul la o cale de atac efectivă) a Convenției.

Obligația de a raporta suspiciuni

Michaud vs. Franța

6 decembrie 2012

Acest caz vizează obligația avocaților francezi de a raporta suspiciunile cu privire la posibile activități de spălare a banilor de către clienții lor. Printre altele, reclamantul, un membru al Baroului de la Paris și al Consiliului Barourilor, a susținut că această obligație, care a rezultat din transpunerea directivelor europene, a fost în contradicție cu articolul 8 din Convenție, care protejează confidențialitatea relațiilor avocat-client.

Curtea a constatat că nu a existat nicio încălcare a articolului 8 al Convenției.

Subliniind importanța confidențialității relațiilor avocat-client și a secretului profesional, a considerat totuși că obligația de a raporta suspiciunile a urmărit scopul legitim al apărării ordinii publice și al prevenirii infracțiunilor, deoarece aceasta a fost destinată combaterii spălării banilor și a infracțiunilor penale conexe și că a fost necesară în vederea atingerii acestui obiectiv. În ceea ce privește acest ultim aspect, Curtea a statuat că obligația de a raporta suspiciunile, așa cum a fost implementată în Franța, nu a constituit un atentat disproporționat la secretul profesional, întrucât avocații nu sunt ținuți de această obligație în misiunea de apărare a justițiabililor și legislația a prevăzut un filtru care să îi protejeze profesional, asigurându-se că avocații nu și-au prezentat direct rapoartele autorităților, ci decanului baroului.

Restricții privind divulgarea informațiilor clasificate avocatului apărării și dreptul la un proces echitabil

M. vs. Țările de Jos (nr. 2156/10)

25 iulie 2017

Acest caz a vizat un fost membru al serviciului secret olandez (AIVD), care a fost acuzat pentru divulgarea secretelor de stat. În calitatea sa de editor audio și interpret, el avea acces la informații clasificate, pentru care avea instrucțiuni stricte să nu le divulge. Această obligație de păstrare a secretului a continuat chiar și după ce a părăsit slujba. El a fost acuzat de divulgarea unor secrete de stat către persoane neautorizate, inclusiv suspecți de terorism. Reclamantul a susținut că procedura penală care a urmat a fost nedreaptă. El s-a plâns în special de faptul că AIVD exercitase un control decisiv asupra probelor, restricționând accesul său și al instanțelor interne la acestea și controlând utilizarea acestora, împiedicându-l astfel să comunice în mod eficient cu avocatul.

Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 6 §§ 1 (dreptul la un proces echitabil) și a art. 5, § 3 litera (c) (dreptul la apărător ales) din Convenție, constatând că, deoarece reclamantul a fost amenințat cu urmărirea penală dacă ar fi divulgat secretul de stat avocatului său, comunicarea dintre acesta și avocații săi nu a fost liberă și fără restricții în ceea ce privește conținutul, ceea ce a afectat iremediabil caracterul echitabil al procedurii împotriva sa. Deși este recunoscut că, în principiu, nu există niciun motiv pentru care regulile de confidențialitate să nu fie aplicabile atunci când un fost membru al serviciilor de securitate e urmărit pentru divulgarea secretelor de stat, Curtea a subliniat că problema care se pune în speță este în ce măsură aplicarea reglementărilor privind interzicerea divulgării informațiilor au afectat dreptul reclamantului la apărare. În acest sens, Curtea a considerat că, fără consiliere profesională, nu ar fi de așteptat ca o persoană care se confruntă cu asemenea acuzații grave să poată cântări avantajele de a-și dezvălui complet cazul unui avocat față de riscul de urmărire penală împotriva sa pentru că a făcut acest lucru. Cu toate acestea, Curtea a considerat că în acest caz nu a existat o încălcare a articolului 6 §§ 1 (dreptul la un proces echitabil) și a art. 5, § 3 literele (b) și (d) (dreptul de a dispune de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale și dreptul de a audia și de a solicita audierea martorilor) din Convenție.

Percheziții și confiscări efectuate la birourile de avocatură sau la domiciliile avocaților

Niemietz împotriva Germaniei

16 decembrie 1992

Acest caz a vizat o percheziție a unui birou de avocatură, în cursul procedurilor penale pentru comportament insultător față de un terț. Reclamantul s-a plâns, în special, că dreptul său la respectarea domiciliului și a corespondenței a fost încălcat.

Curtea a considerat că a avut loc o încălcare a articolului 8 din Convenție, constatând că ingerința sesizată nu a fost proporțională cu scopul legitim urmărit - și anume prevenirea criminalității și protecția drepturilor altora - și nu putea fi considerată drept necesară într-o societate democratică. Curtea a remarcat, în special că, deși era adevărat că infracțiunea în legătură cu care a fost efectuată percheziția, implicând nu numai o insultă, ci și o încercare de a exercita presiuni asupra unui judecător, nu putea fi clasificată decât ca minoră, pe de altă

parte, mandatul de percheziție a fost redactat în termeni generali. În plus, având în vedere materialele care au fost efectiv inspectate, aceasta a considerat că cercetarea a afectat secretul profesional într-o măsură care părea disproporționată în aceste circumstanțe. În acest sens, Curtea a reamintit că, în cazul unui avocat, o încălcare a secretului profesional poate avea repercusiuni asupra bunei administrări a justiției și, prin urmare, asupra drepturilor garantate de articolul 6 (dreptul la un proces echitabil) al Convenției.

Tamosius vs. Regatul Unit

19 septembrie 2002 (decizie privind admisibilitatea)

Această cauză viza percheziția unui birou de avocatură și ridicarea documentelor în contextul unei anchete de fraudă fiscală a anumitor clienți. Reclamantul a susținut, în special, că emiterea și executarea mandatelor încalcă drepturile sale dreptul la respect pentru viața privată și corespondența sa. El a susținut, printre altele, că definiția statutară a privilegiului legal era prea restrictivă.

Curtea a declarat că cererea este inadmisibilă în temeiul articolului 8 al Convenției, ca fiind în mod vădit nefondată, constatând că percheziția efectuată în acest caz nu a fost disproporționată în raport cu scopul legitim urmărit, și anume apărarea ordinii publice și prevenirea infracțiunilor, precum și protecția bunăstării economice a țării, și că procedura a fost urmată de garanțiile adecvate. Curtea a observat, în special, că perchezițiile au fost executate în baza unui mandat emis de un judecător și sub supravegherea unei comisii, a cărei sarcină era să identifice documentele protejate prin privilegiul profesional ca să nu fie ridicate. În plus, având în vedere definiția privilegiului profesional în dreptul intern, Curtea a considerat că o interdicție privind ridicarea documentelor acoperite de privilegiul profesional a oferit o garanție concretă împotriva atingerilor aduse confidențialității avocat client și administrării justiției, având în vedere că ridicarea unor astfel de documente ar putea fi contestată în mod legal și, eventual, s-ar putea cere daune.

Petri Sallinen și alții vs. Finlanda

27 septembrie 2005

Această cauză vizează cercetarea sediului primului reclamant, care era avocat, și confiscarea anumitor documente. Poliția a reținut o copie a unuia dintre hard-discurile sale, care conținea, printre altele, detalii private despre trei dintre clienții săi la momentul respectiv, care erau, de asemenea, reclamânți în fața Curții.

Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, constatând că interferența reclamată nu a fost în conformitate cu legea. În această privință, Comisia a considerat, în special, că legea finlandeză nu a conferit garanții juridice adecvate, întrucât era neclar cu privire la circumstanțele în care documentele acoperite de secretul profesional ar putea fi supuse percheziției și sechestrului.

Vezi de asemenea: [Heino vs. Finlanda](#), hotărârea din 15 februarie 2011.

Smirnov vs. Rusia

7 iunie 2007

Reclamantul, un avocat, a susținut, în special, că apartamentul său a fost percheziționat și numeroase documente și unitatea centrală a calculatorului său confiscate, în vederea câștigării accesul la fișierele computerizate ale clienților săi, suspectați că ar participa la criminalitatea organizată, și a obținerii de probe împotriva acestora.

Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, considerând că percheziția a afectat secretul profesional într-o măsură disproporționată față de orice scop legitim urmărit, indiferent care ar fi fost acesta. Observând în special reclamantul însuși nu fusese bănuțit de nici o infracțiune, Curtea a considerat că percheziția a fost efectuată fără motive suficiente și relevante și fără garanții împotriva interferenței cu secretul profesional, iar mandatul fiind formulat în termeni generali, oferea libertate totală poliției pentru a determina ce ar trebui confiscat.

Vezi de asemenea: [Aleksanyan vs. Rusia](#), hotărârea din 22 decembrie 2008; [Kolesnichenko vs. Rusia](#), hotărâre din 9 aprilie 2009; [Yuditskaya și alții vs. Rusia](#), hotărârea 12 februarie 2015.

Wieser și Bicos Beteiligungen GmbH vs. Austria

16 Octombrie 2007

Reclamanții, o societate cu răspundere limitată, proprietarul acesteia și directorul său general, care era și avocat, s-au plâns că sediul lor a fost percheziționat și datele electronice au fost confiscate în cadrul unor proceduri penale privind comerțul ilegal cu medicamente.

Ei s-au plâns fără succes în fața instanțelor naționale, susținând că percheziționarea și confiscarea datelor electronice a încălcat secretul profesional al primului solicitant.

Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, considerând că neîndeplinirea de către polițiști a unor garanții procedurale menite să prevină arbitrariile și să protejeze secretul profesional al avocaților a făcut ca cercetarea și confiscarea datelor electronice ale primului reclamant să fie disproporționate față de scopul legitim urmărit, și anume prevenirea criminalității. În special, reprezentantul baroului, care a fost prezent în timpul percheziției, nu a putut să supravegheze în mod corespunzător acea parte a percheziției, raportul a fost întocmit prea târziu și nici primul solicitant, nici reprezentantul baroului nu au fost informați în legătură cu rezultatele percheziției. Curtea a remarcat, de asemenea că, deși primul reclamant nu era consilierul celui de-al doilea reclamant, el a acționat ca avocat pentru numeroase societăți la care era acționar. În plus, datele electronice confiscate conțineau, în mare parte, aceleași informații ca și documentele pe hârtie, dintre care unele au fost returnate primului reclamant ca fiind supuse secretului profesional. Prin urmare, se poate presupune în mod rezonabil că datele electronice confiscate conțineau, de asemenea, astfel de informații.

Iliya Stefanov vs. Bulgaria

22 mai 2008

În cadrul unei anchete penale privind acuzații de extorcare, poliția a efectuat o percheziție la biroul reclamantului, care era avocat, în prezența a doi vecini. Poliția a confiscat computerul reclamantului și toate dischetele sale. Ancheta a fost mai târziu suspendată și a fost emis un

ordin pentru ca obiectele confiscate să fie returnate solicitantului. Reclamantul s-a plâns, în special, de nelegalitatea percheziției și a confiscării.

Curtea a considerat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, constatând că percheziția a încălcat secretul profesional al reclamantului într-o măsură disproporționată în raport cu circumstanțele. Deși Curtea a fost convinsă că mandatul de percheziție s-a bazat pe o suspiciune rezonabilă, deoarece a fost emis în urma declarațiilor mai multor martori, aceasta a subliniat totuși că mandatul a fost întocmit în termeni excesiv de generali și că a permis poliției să profite două luni întregi de întregul computer al reclamantului, precum și de toate dischetele sale, care conțineau materiale acoperite de secretul profesional al avocaților. În plus, era foarte puțin probabil ca vecinii, care nu aveau calificări juridice, să fi putut oferi o protecție eficientă împotriva unei intruziuni excesive a poliției în secretul profesional al reclamantului. Întrucât nu a existat nicio procedură conform legislației bulgare pentru ca reclamantul să poată contesta legalitatea căutării și sechestrului sau să obțină despăgubiri, Curtea a mai declarat că a avut loc o încălcare a articolului 13 (dreptul la o cale de atac efectivă) a Convenției.

A se vedea și: [Golovan vs Ucraina](#), hotărârea din 5 iulie 2012.

André și alții vs. Franța

24 iulie 2008

Această cauză se referă la o percheziție la birourile reclamantilor, ambii avocați, de către autoritățile fiscale, în speranța de a descoperi dovezi incriminatoare împotriva unei societăți cliente a avocaților, care era suspectată de fraudă fiscală. Au fost confiscate mai multe documente, inclusiv note scrise manual și un document cu un comentariu scris de mână al primului reclamant. Președintele Baroului a subliniat că acestea erau documentele personale ale avocatului și, în consecință, erau protejate de regula confidențialității profesionale absolute și nu puteau fi confiscate. Reclamantii s-au plâns, în special, de încălcarea confidențialității profesionale și de lipsa unei căi de atac eficiente prin care puteau contesta legalitatea perchezițiilor și sechestrărilor la sediile acestora.

Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, constatând că perchezițiile și confiscările au fost disproporționate față de scopul urmărit, și anume apărarea ordinii publice și prevenirea criminalității. Acesta a reamintit, în special, că perchezițiile și sechestrările la un birou de avocat interferă în mod indubitabil cu privilegiile profesionale aflate în centrul relației de încredere care există între avocat și clientul său și este corolarul dreptului clientului avocatului de a nu se incrimina. În acest sens, dacă legea națională ar putea prevedea posibilitatea efectuării unor astfel de percheziții în sediile avocaților, acestea ar trebui să meargă imperativ mână în mână cu garanții speciale. În speță, a existat o garanție procedurală specială, întrucât cercetarea fusese efectuată în prezența președintelui Baroului, din care făceau parte reclamantii. Prezența sa și observațiile sale cu privire la confidențialitatea documentelor confiscate fuseseră menționate în raportul ulterior. Cu toate acestea, nu numai că judecătorul care a autorizat percheziția a fost absent, dar prezența președintelui Baroului și obiecțiile pe care le-a exprimat nu împiedicau ofițerii care efectuau percheziția să consulte toate documentele din birou și să le confiște. În ceea ce privește confiscarea notelor scrise manual de către primul reclamant, actele în cauză fuseseră documentele personale ale avocatului și, prin urmare, erau supuse secretului profesional. În plus, inspectorii fiscali și ofițerul superior de poliție au primit puteri ample în virtutea termenilor generali ai mandatului

de percheziție. În cele din urmă, Curtea a constatat că, în contextul unei inspecții fiscale în afacerile societății clientă a reclamanților, inspectoratul fiscal a vizat reclamații numai pentru că a fost dificil să efectueze controalele necesare și să găsească documente capabile de a confirma suspiciunea că societatea s-a făcut vinovată de evaziune fiscală, deși în nici un moment reclamații nu au fost acuzați sau suspectați de săvârșirea unei infracțiuni sau de participarea la o fraudă comisă de clientul lor.

Vezi de asemenea: [Xavier Da Silveira vs. Franța](#), hotărâre din 21 ianuarie 2010.

Robathin vs. Austria

3 iulie 2012

Reclamantul, un avocat, s-a plâns din cauza unei percheziții efectuate în biroul său și de faptul că documentele sale și toate datele electronice au fost confiscate în urma unei proceduri penale declanșate împotriva sa, pe baza unor suspiciuni de furt, delapidare și fraudare a clienților săi. În cele din urmă, el a fost achitat de toate acuzațiile împotriva lui.

Curtea a considerat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției. Aceasta a arătat, în special, că, deși reclamantul a beneficiat de mai multe garanții procedurale, camera de revizuire în fața căreia a fost înaintată cauza, nu a dat decât motive succinte și destul de generale atunci când a autorizat confiscarea tuturor datelor electronice de la biroul de avocați al reclamantului, mai degrabă decât date referitoare numai la relația dintre reclamant și victimele presupusei sale infracțiuni. Având în vedere circumstanțele specifice existente într-un birou de avocatură, ar fi trebuit să existe motive specifice pentru a permite o astfel de percheziție cuprinzătoare. În absența unor astfel de motive, Curtea a constatat că examinarea tuturor datelor și confiscarea au depășit ceea ce era necesar pentru atingerea scopului legitim, și anume prevenirea criminalității.

Vinci Construction și GMT Génie Civil și Services vs. Franța

2 aprilie 2015

Acest caz a vizat inspecțiile și sechestrările efectuate de anchetatorii de la Direcția Generală Concurență, Consumatori și Controlul Fraudelor la sediul a două companii. Reclamanții s-au plâns, inter alia, de o ingerință disproporționată în drepturile lor de apărare, la respectarea domiciliului, a vieții private și a corespondenței, în special în ceea ce privește confidențialitatea relațiilor avocat-client, ținând seama de caracterul masiv și nediferențiat al confiscărilor efectuate și lipsa unui inventar detaliat.

Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a articolului 8 al Convenției, considerând că inspecțiile și sechestrările efectuate în sediile societăților reclamante erau disproporționate față de scopul urmărit, și anume bunăstarea economică a țării și prevenirea infracțiunilor. Acesta a precizat, în special, că garanțiile prevăzute de legislația internă, care reglementează inspecțiile și sechestrările efectuate în domeniul dreptului concurenței, nu au fost aplicate într-o manieră practică și eficace în acest caz, mai ales că se știa că documentele confiscate conțin o corespondență între un avocat și clientul său, care face obiectul unei protecții sporite. În acest sens, Curtea consideră că este la latitudinea judecătorului, sesizat cu alegeri motivate potrivit cărora documente precis identificate au fost ridicate deși erau lipsite de legătură cu investigația sau erau acoperite de confidențialitatea asociată relației dintre un avocat și clientul său, să decidă cu privire la soarta acestora la finalul unui control concret al proporționalității și, să

dispună, dacă este cazul, restituirea lor. De asemenea, Curtea a constatat că în acest caz a fost încălcat articolul 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil), deoarece reclamantii nu au putut să depună plângere împotriva deciziei de autorizare a inspecțiilor și confiscărilor.

Sérvulo & Associados - Sociedade de Advogados, RL c. Portugalia

3 septembrie 2015

Acest caz a vizat percheziționarea birourilor unei firme de avocatură și confiscarea fișierelor informatice și a mesajelor de e-mail, în cursul unei investigații privind presupuse infracțiuni de corupție și spălarea banilor, legate de achiziționarea de către guvernul portughez a două submarine de la un consorțiu german.

Curtea a constatat că nu a existat nicio încălcare a articolului 8 al Convenției. Aceasta a constatat că, în pofida sferei de aplicare a mandatelor de percheziție și de sechestru, garanțiile acordate reclamantilor împotriva abuzului, arbitrariului și încălcării secretului profesional legal au fost adecvate și suficiente. Prin urmare, operațiunile de căutare și confiscare nu au constituit o ingerință disproporționată în raport cu scopul legitim urmărit, și anume prevenirea infracțiunilor. Curtea a observat în special că, după vizualizarea fișierelor electronice și a e-mailurilor care au fost confiscate, judecătorul de instrucție din cadrul Tribunalului Central de Investigații Criminale a ordonat ștergerea a 850 de înregistrări pe care le considera private, care erau acoperite de secretul profesional sau nu aveau legătură directă cu cauza. Curtea nu a văzut niciun motiv să pună sub semnul întrebării evaluarea judecătorului, care a intervenit pentru a examina legalitatea operațiunilor de percheziție și confiscare și, în special, pentru a proteja secretul profesional potrivit legii. Mai mult, ca răspuns la obiecția reclamantilor potrivit căreia fișierele informatice nu le-au fost returnate, Curtea a constatat că originalele au fost returnate și că nu există nicio obligație de returnare a copiilor, care ar putea fi reținute pe întreaga perioadă de prescripție pentru infracțiunile în cauză.

Lindstrand Partners Advokatbyrå AB vs. Suedia

20 decembrie 2016

Această cauză se referă la percheziția efectuată la sediul unei firme de avocatură, solicitată de către Agenția fiscală în cursul auditului care se desfășura la alte două companii. Agenția Fiscală a bănuțit că sume importante de bani au fost protejate de impozitarea suedeză prin tranzacții neregulate între o companie clientă a reclamantului și o companie elvețiană. Reclamantul s-a plâns, în special, că drepturile de confidențialitate ale firmei au fost încălcate de faptul că Agenția Fiscală a primit accesul la site-urile sale și a confiscat datele despre care se presupunea că aparțineau firmei.

Curtea a constatat că nu a existat o încălcare a articolului 8 al Convenției, constatând că cercetarea birourilor reclamantului nu a fost disproporționată față de scopul legitim urmărit, și anume bunăstarea economică a țării. Aceasta a menționat, în special, că nu s-a constatat că veunul dintre materialele confiscate sau copiate de către Agenția fiscală conținea informații care țin de secretul profesional. Cu toate acestea, Curtea a considerat că a avut loc o încălcare a articolului 13 (dreptul la o cale de atac efectivă) al Convenției, coroborat cu articolul 8, considerând că reclamantului i s-a refuzat participarea la procedurile privind autorizarea de a de percheziție în birourile sale și, prin urmare, nu a avut acces la nici un remediu pentru examinarea obiecțiilor sale împotriva percheziției.

Cauza pendinte

Tuheiva vs Franța (nr. 25038/13)

Cerere comunicată guvernului francez la 27 august 2015

Această cauză se referă la o vizită la cabinetul reclamantului avocat a președintelui Asociației Baroului Papeete, pentru a verifica dacă în realitate chiar există și pentru a efectua un control al contabilității. Ulterior, a fost deschisă o procedură disciplinară pentru nerespectarea obligațiilor sale fiscale și a fost pronunțată împotriva reclamantului o sentință de interdicție temporară de exercitare a profesiei. El susține că vizita în cauză, în lipsa lui, încalcă dreptul său la respectarea domiciliului. De asemenea, el se plânge de utilizarea constatărilor făcute în cadrul acestei vizite ca parte a procedurii disciplinare.

Curtea a notificat Guvernului francez cererea și a adresat părților întrebări în temeiul articolului 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil) și al articolului 8 (dreptul la respectarea vieții private și a domiciliului) al Convenției.